

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΒΕΡΟΙΑ
 Αριθμ. 18.141/73
 Δωρεά: Ηλίας
 Νεβα, Δικηγόρος

Ταξινει αριθμός: 070 111EP

Στη Δημοσία Βιβλιοθήκη Βεροίας

Δωρεά

Το δημοσιογραφικό τούτο όργανο, συνηγορώντα
στα πρώτα χρόνια της ζωής του Έθνους (1946-1967)
και ιδιαίτερα αντίστασης κατά του κράτους του πρώτου
και των παραρασιακών καθαρμάτων, σε μια εσωχρηστική
ιστορία του μέλλοντος, θα τη χαρακτηρίσει «έσωχρηστική».
Καταγράφεται με αξιοσημείωτη ομαλή εσωτερική
γλώσσα τη ζωή και δράση (Σοφοκλής, 1953),
Ε. Α. Πηγάς, με
Ε. Νόβας

Συνδρομή Έτησια δρ. 20.000 Έξαμηνος 10.000	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	Έτος ΣΤ' Αριθ. φύλλου 175 Τιμή φύλλου δρχ. 1000
---	--	--

ΟΧΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

Όταν στις εκλογές της 5ης Μαρτίου ο λαός απηυδισμένος από το δράγιο του αίματος και της συμφοράς που είχε ενσκήψει πάνω στην Πατρίδα μας έδωσε την ψήφο του στον νέο τότε πολιτικό οργανισμό την ΕΠΕΚ ήλπιζε πως έμφανερίτο από πνεύμα διαλλακτικότητας. Ήλπιζε και πιστεύει ακόμη πως θα είχε την βέληση να δώσει κάποιο τέλος στην κακοδαιμονία του τόπου αυτού. Έγκαινιάζοντας μια νέα εποχή, μακριά από μίσση και πάθη. Μια εποχή που θα είχε την φιλοδοξία να αναφέρεται απ' τους μεταγενεστέρους σαν ιστορικός σταθμός της πατρίδος μας. Σαν γέφυρα μεταξυ ενός σκοτεινού παρελθόντος και ενός φωτεινού μέλλοντος. Η πρώτη εκείνη περίοδος μέχρι της 9 Σεπτεμβρίου του 1951 κύλησε χωρίς μεγάλα άπατελέσματα πάνω στο πρόγραμμα της κοινωνικής αναρρώσεως. Μα πέτυχε σε ένα της μεγάλα άθλο στο **στάματημα της αίματοχυσίας**. Κατώρθωσε να σταματήσουν οι **ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ**. Ήταν το πρωτορχικό αίτημα του λαού. ΑΚΡΙΒΩΣ δια των άθλο της τεύτον ο λαός την αναβάπτισε στην εμπιστοσύνη του κατά τις εκλογές της 9ης Σεπτεμβρίου. Γώρα με την τελευταία δική του στρατοδικείου των Αθηνών και την εις όνομα καταδίκη των όκτώ κατηγόρου μένων, ο λαός κρατώντας την ανάσα του από αγωνία αναρωτιέται. Τι θα πράξει η Κυβέρνησις Πλαστήρα; Θα άφεσθ να παρασυρθη από τ' αδιάλλακα στοιχεία της και τους κακούς

της συμβουλάτορας; Θα το αποφασίσει να άνακουστάθουν τα έκτελεστικά άποσπάσματα που ά κρτός τους γελίζει φρίκη όλη την ανθρωπότητα και κατεβάσει το νόημα του πολιτισμού μας; Άς άναμετρίσει τις εδδύνας της. Άς συλλάβει το νόημα της στιγμής. Κάθε άψυχολόγητη ένεργεια της θα σημάνει και τον πολιτικό της θάνατο. Οι σφαίρες του έκτελεστικού σωριάζοντας κάτω τα όκτώ πτώματα θα γίνουν δυναμίτες που θα ανάτινάξουν και θα μεταβάλουν σε συντριμματήν γέφυρα που ένώνει τα δυό άκρα, το Προοδευτικό Κέντρο, πάνω στο όποιο τόσες έλλειδες σταρίχθηκαν. Πρέπει η Κυβέρνησις να σταθή πιστός έντολόδοχος του λαού και να βαδίσει άποφασιστικά στους προγραμματικούς της σκοπούς που ήταν και μένουσ Ειρήνη—Άνοικοδόμησις—Άθήνη. Κάθε παρέκκλιση άπο τους άρχικούς της αυτούς σκοπούς θα είναι άσυγχώρητος. Η τυχόν παραίτησής της θα χαρακτηρισθί ως δηλεία και έντεχνος παραχώρησι των τυχών της πατρίδος σε στοιχειά άνεύθυνα που ά σκοπός και το συμφέρον τους είναι να μην ήσυχάση ποτέ ά τόπος αυτός. Ο λαός άπαιτεί αυτήν την στιγμή σταθερότητα στις ένεργειες όσα ποτέ άλλοτες. **Όχι άλλο αίμα. Όχι έκτελέσεις.** Αυτή είναι σήμερα η έπιτακτική διαταγή που δίνει ο λαός στην Κυβέρνησή του.

ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ Ο Κ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Είναι πολύ γνωστός ο άφορισμός των άκονόμολόγων. «Τί τράσι είναι πάντοτε έπιζήμια στο λαό». Παρά ταύτα δεν παύουν να συγκροτούνται και να λυμίνονται τα Λαύ, τή άνοχή του Κράτους! Πολλοί είναι οι θαυμαστοί τον τράσι, που μεδέσαν να έπιβάλουν τή μονοπλευρική άρξεις των επί του Έλληνικού λαού. Είναι, ό πιο κατάλληλος τράσις να έμεταλλεύεται τις, το σύνολο άνευ του κινδύνου του έλευθέρου συναγωνισμού. Γνωστό όλοι οι άθιόνυχτες στο μέσο τούτου προσφύγουν στο τράσι. Άπό τους μεγαλύτερους έκπαλιευσίας του λαού μέχρι των μικροτέρων από τράσι βρίσκουν τή σωτηρία τους και τή κολοπέρασί τους. Σηστό λοιπόν έναπέθσαν την ήσυχη τους και την χωρίς κτυποκόρη έκμετάλλευσης της έπιχειρήσεως των και εις λεωφορησθών. Έτσι τους βλέπουμε χωρίς την πυρριπό άνέργεια που θα χρειάζονται για την άναπτυξη της έπιχειρήσεως των, να θησαυρίζουν άκόπως και εύκόλως εις βάρος του λαού! Η μηχανική ήμιας πρβόδης έπλοσίσε τός έπιθηροδρμικός γραμμάς με τα Ό.ομοτρίς, τή ύποστα ήλθον άμέπως σε άνταγωνισμό με τα άυτοκίνητα και έτσι το τράσι των λεωφορησθών προ του νέου άναγωνισμού ύνεργεσθί να καταβάση τις τιμές των ελαι-

τηρίων κατά 3000 δραχμάς δια τή τελεσίθια. Θεηθίως, και ό Λαός Βεροίας έσι σίτηράν ήύο έτών έλασθασεν έλληνη άνακοσίμω εις τή άυχή προς Θεσβνικήν τζξείθια του. Άυστηχώς τή ύπουργείον της Συγκοινωνίας άγνωσθν δια ποίον αίειν, περιέλασε τής κυκλωφρίας τή Όσημοτρίς της περιφερείας μας, και σίτω έδωκεν εις τούς έπιθίώξιντας, με έπιμονήν ήρήχνη έκτεφθησίστις τή άολακτική άκαίλαρα, ν' άβήθσαν την τιμήν των σίτηρίων, άπό τής πρώτης ήμέρας που άσημάσησαν τα Όσημοτρίς, κατά 3000 δραχμάς! Η πρίθεις άθης, ής ήία έπόμενι, προεκθέσαν άνα ήρτυμόν εις τον λαόν Βεροίας και άνομενή ήήλιν εις βάρος του ύπουργείου, ής και τή Κυβερνήσις άλο-λίθον του ήνέχθη μίον τισίτη άν τιλαίτην ένεργασθν, γι χίση των άσισορμισθών. Έξ άνόμωτες του λαού Βεροίας ήσαι, ήίω μιά ώρι στην άλλη, ήία να παρθίθαι τή λαία τής άδισπαγίας, τής προνομισθών άσισορμισθών, κωνομισθών, τός ά κορησίον Συγκοινωνίας κατωγγέλλουμεν τήν πρξίν ταύτην ής άντιλαίθην και καλομέν τον Πρόδθρον της Κυβηνήσεως κ. Πλαστήρα να εκπέμθ ήπιο άμέπως έπαλητεποδησίστις των Όσημοτρίς εις τή δραμολόγη των.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Κοσμική Κίνηση

Μα γραφείς κάτι και για το χαρακτήρα του Έργου Κέντρου; Γαρότη έπικήρη ή φωνή της νεοράς έργατριάς. Η έπιστολή της σία γ αφαία μας, με άδημοσύνησε τή άνεκάντεχισ. άίχασομισομένη έμεινε ή ύπάρσις μας μεταξυ του ναί και άχι σιή πρότση της. Τι ήν βοηρωξί άε έδω; Ο άύθορητισμός που ήγηλ ή του έχει την άδολη χράθ ή ή γυνικήα ματαιοδοξία που ήν κανει να θέλει να όσι τισ άνα τή άνομή της σιή σήη της κοσμικής κίνησης; Άκοθίριση ή σήμασία των άκωφων που ζεπε τούσαν η μάτια της. Άλλο έμω; έινε κείνο που μάς έκανε διατακτικό. Ο χόρος. Άπάλπισιακα στανά τή περιθόρη της έφημεριδοξίας μας. Και ό τελευταίος σίχας ή τετράγωνό της πάντα είναι ρουφιγμένα άη τήν ηρλόσηση λαμία τήν Άνάγκη. Πλήθους είναι τή έη τήματα και ύδρια τα προβλήματα που άσισομύχωνται στο φάκαλλο της όλης κάθε φορά και ζητοθν έπιτυχίως να έλθουν, στο φως της δημοσιότητος. Άκόμη ένετες μες είναι οι πρσίθεις τών κοσμικών άυθκον τράσων. Άγνωσθ, ή φμισοολογία που μεταχειρίζονται οι συντάχτες ή ή ήλησ άδής με ψευδοκίμα «ο υική» «Μοντανο» «Αλάγη» για μάς του πληθους τή σφραυάριβ, των σάλ των τή άα χτυλά μας χα ήρ και σισα σπέντα, σίεκάτ, άισάλληλα για τή έπείθ, ή άλετομύνημα τής δημοκονσφίας. Κάθε άπόκείρα μας θα έβω.

σείτο έπρωσίλα... και δεν τον θέλουμε τον παραχρησισμό αυτόν. Η κομμικιστική του πατέ δεν μας συγκίνησε. Γ' αυτό άκούμεθα να μετατρέψμε τις σκέψεις της έπιστολής μας χωρίς να έμιασε βεβίη άν θα μένει ίκα-νοταίρη. Αυτή π' όποιου είπαι: Ξέρουμε και μες να γλεντάμε. Ξέρουμε διαν βίλουμα να ξεχνάμε γά μιά σιγή, για μια άνέκρη βραδυά, τή λάπη και τή μίξερια που μάς σπυρωφείει σε έλη ματιή ζή και, τή δεινόμασε άπριγυόυνεσε στο κέφι και σή χράθ. Σε μια άμισοφαιρα έξοικίωσης κύλιος έλη ή βραδυά. Σενό, άνοχισθόδο άισοφισ πολιτισμεία. Έτσι ήπας έξρει και γλεντά ο λαός μας. Άνοσθ και χάρη είχαν γεμίσει τή προσωπο εύτα που άνήθισε τή μάτι να τή βλεπε, κρινισίνα απίτη κάθραση και κακομύρα σμένο άπ' τή στήρηση. Έκείνο τή έράβυ είχαν φορέσει όλοι τους λόνω του Κυριαβαλοθ τήν όμορφη μάσκα της γαρίας, ήροκόπησαν και μιά φορά για τον ζουτ τους. Κά-ε τί που θδ μπορούσε να έδωσει μεγαλδισρα κέφι έπιστατίζθηκε. Τή μεγάλο μυσικό του έργατή είναι που πορεί και άραιο άπει κάτε που τή θεωρεί δικό του, και τήν ίκαυτήθια του σήη τή έξήντλησε σάν έσποκρησθίκα του, άρδ άσα ότδ ΑΑΤ χολίζοντις μιά άπ' τις πρσίθεις άναμήςσις σε άσους είχαν τήν τόχη να π' άβω. ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΟΗΝΙΣΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αξιότιμη Κύριε Διευθυντά
Εις τήν Κοινότητά μας ύπαρχουσι 400 μαθητες και διδάσκονται μόνον άπό 3 διδασκάλους. Είναι άδύνατον ή τισί καίτι φιλαίμως έργάζεσθαι, τό φέρον εις πέρας τή έργο των. Ο Μακροχρόνος όλομας μες έδημιούργησαν τήν άγραμματοσύνην έτι δε πρισσθισραν εις τήν Μελικήν όπου ύπέρση μεγάλοι καταστροφές. Το άπαμεκρησμένα και κατεστραμένα χωρίς έρση να τόχωνισ μεγαλυτέρας προσοχής άποκαί ή Μελική εις τή ζήμημα του βιδακτικού προσωπικού των Σχολείων. Ατ τός άρμόθεις όρχας έσλησθαι του κ. έπιθεωρητοθ Δημ. έκπ' άθεύσεως θε σίης σπασίτοθμ έπας σπυτλησθούθν άι κεναι θέσεις των ήμοθιδνοκάλων θ ως γισσαι άσισετέρα και άνοθικότερα ή ένίλλεις του έπασ τούτου σκασού. Μεγα τισής

ΠΟΛΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΛΙΚΗ

Στιχικός Στίχος

Ο «ΑΡΧΗΓΟΣ»

Γεννημένος γι' άρχηγός που τή πάν γιαυτό κωτήλθε. Έκον' έρωσε πολλά πάντα σάν ήρω άνήλαθ. Καπετάνιος στο βουνο τρομερός Μικρομισώτης των Έλλήνων βουλευτής να μη βασισθί Βερκότης. Ρά ντ έρ

ΟΤΑΝ Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΝΕΙ... ΠΝΕΥΜΑ!

Η «Έθνική Πνοή» Γιαννιπών ζαλιθόθισα άπό τή δημοσιότητα μας να Λαός Γιαννιτών πρέπει να τιμωρηθί. Βέλησε να έπιβέλη στους άναγνώστες της «πνεύμα», σπυτλησθί διμποροθαι να τούς έξεγλώση και άντι έίρας άσισορμισθών, μες έχθρίσει ήμιά και ή τών κλεμείσι, τή άσισορμισθών του Πλαστήρα «σε βέρβρο» που οι άναγνώστες μας θα τή άνοσθισθαι, γιαι έμεις τή ήμα σισορμισθών πρξίσις (Μάρτιος 1943) Τόση θε χονδροκρησθί έπέδειξε όσισ να τή έμφανισθ σάν δική της «τθ βέρβρο» (άπό συγγένεια Γωσ προς τή βαδία και χωρίς να προσθείση και τή όνομα του μενάλου ποιήθ... Τί φοβήρες άσισορμισθών που είναι οι «έθνικόθιστες»! Ός και σιή ποιήματα των μενάλων βαζουν χέρ, χωρίς ντροπή, για χάρη των άναγνώστων

μες, έσισορμισθόμε για δει τερή φράθ, τή άσισορμισθών του Κωστή Πυλομά, τή άσισορμισθών ή «Έθνική Πνοή» των Γιαννιτών τή κομμικισθών χειρισθί, για τιστελή σισορμισθών και σε δημοσ ήμοσική διαμύχη, που βε γισορμισθών πανταλώς τή έξαορ ποιήθ. Αττά και γισορμισθών σισορμισθών σάν έπαρξιακό ύπο της καίης ώρις. Στι σι ΣΤΟ ΒΟΡΒΟΡΟ Στο βόρβορο τισα άπασιν ό ήλιος πέφτει και λάμπει ή βόρβορος τού ή λισου σα σισορμισθών. Ο ήλιος κίτσει σάντα ήλιος, δε ξεπεφτει. Μήτε και ό βόρβορος έλίσθαι δε γίνεται φός. Κωστής Παλόμας

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Καί στή Βερόια και στή Νίσουσα, γισορμισθί ή «Αποκρηθί με πολλή μεγήθ ή ρεξή» Η Νίσουσα όμως, που σπυτλησθονταν για τή ιδιότυπη, σέ γλέντι, καρναβαλι της, παρουσίασαν έπίσης μιά θορησθί έκθίλωση. Όλα τή

νισούλια και οι πέπιζες τής περιόχης είχαν συγκεντρωθί στή Νίσουσα και με τούς έικαφινικ ής ήροθους των έκανων έλη τή Νίσουσα τή έη πέ μιά όργισθί πλην ήμιας προτεγόνθη άσισορμισθών. Αττά τή ξεφίντωμα που ήλθν ή άπός Νισοθας σιή Καρναβαλι τισι που τισι μιά με λογής λογή, πρξισθί

